

som sagt, strax bestemt ved den Afstemning, som fandt Sted i Folkethinget den 28de Februar 1850, idet nemlig det første Lovforslag om Appanage blev henvist til Finantskomiteen, som Finantsudvalget dengang kaldtes, og ikke senere kom frem for Rigsdagen, da Appanagerne indfattes i Finantsloven, og nu siden den Tid have staaet der. Der er senere gjort Undtagelser fra denne Regel ved Appanagelove, men naar vi se paa det Beløb, der paa Finantslovens § 13 aarlig bevilges til Appanager, se vi dog, at den overveieende Del er kommen ind ved Finantsloven alene, medens kun omtrent en Trediedel er kommen ind ved særlig Lov. Jeg vil haabe, at Rigsdagen ved denne Leilighed vil vende tilbage til den tidligere Praxis, saaledes at Appanager for Fremtiden alene bevilges ved den Lov, der kaldes Finantsloven. Og af denne Grund tror jeg, at det kunde være ønskeligt, at dette Forslag blev overveiet videre, inden det nærmere behandles her. Jeg vilde ønske, at man kunde gaa saa lidt som muligt ind paa Enkelt- heder, enkelte Realiteter, og saa lidt som muligt ind paa alt Personligt. Netop derfor anser jeg det for at være en god Ting itide at overveie, hvilke almindelige Grundsætninger man bør gaa frem efter, naar der er Tale om at bestemme Appanager. Det blomstrende Dynastis Frugt- sætning kan jo blive saa rigelig, at man kunde for- tryde, om man ikke itide havde en foreløbig Aftale i saa Henseende (Afbrydelse). Det synes at mere nogle Medlemmer her ved Siden, at jeg bruge Udtrykket „det blomstrende Dynastis Frugt- sætning“; jeg kan ikke finde, at der er det mindste Sættelige eller mindre Passende i dette Udtryk, men det maa de Herrer selv om, saa det er dem, der lægger det Morfomme deri; for mig er der ikke Noget i dette Billede, som jeg tror, at No- gen kan forarges over. — Jeg vil ikke deltage i Afstemningen over dette Forslags Overgang til 2den Behandling, fordi jeg afventer den nærmere Veiledning, som jeg haaber skal komme gennem Behandlingen i et Udvalg. Skal Forslaget gaa videre til 2den Behandling, og en saadan 2den Be- handling virkelig finde Sted, maa jeg desværre — alene af formelle Grunde — modsætte mig det; thi fra mit Standpunkt kan jeg kun stemme for Appanager, naar de komme til at staa paa Fi- nantsloven.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Vajer: I Genhold til mine Udtalelser tillader jeg mig at foreslaa Lovforslaget henvist til Finantsudvalget.

Ved den derpaa stedfundne Afstemning vedtoges ovennævnte Forslag af Vajer med 44 Stemmer mod 23.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lønninger for de i Ministe- rierne ansatte Embeds- og Bestillings- mænd.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1249.)

Jagerslev: Nærværende Lovforslag er jo det første i en Række Lønningslovforslag, som i Genhold til tidligere vedtagne Bestemmelser skulle forelægges Rigsdagen til Revision i indværende Samling. Den meget ærede Minister, der fore- lagde dette Lovforslag, udtalte ved dets Forelæg- gelse, — eller maatte det var ved en anden Leilighed, — en sikker Forventning om, at Revisionen af disse Lovforslag vilde blive fremmet, og det vilde jo ganske vist i alle Maader være ønskeligt. Naar der er indsat en Bestemmelse i tidligere Love om, at Revisionen nu skulde ske, vil det ganske vist være særdeles ønskeligt, at den tilendebringes, saavel for Statskjenestens Lærv som for de paagjel- dende Embedsmænd, og i Særdeleshed synes det mig ogsaa at være ønskeligt for Rigsdagens Bed- kommende, idet man derved forhaabentlig for Fremtiden bliver fritagen og affkaaren fra at forhandle om midlertidige Dyrtds- og Lønningsstillæg, Spørgs- maal, som idelig ere komne frem i den senere Periode og have givet Anledning til lidet til- staaende Forhandlinger — idetmindste efter min Mening. Det vilde derfor ganske vist være ønske- ligt, om vi nu kunde komme til en virkelig Revision af disse Love. Nærværende Lovforslag stiller sig noget fra et lignende tidligere Forslag om samme Materie, idet det omfatter alle Ministerier. Der er nogle Ministerier, der tidligere ikke have havt specielle Lønningslove, og et enkelt, som ikke behøver at revideres, men det er vistnok heldigt og rigtigt, at man nu samlet giver en Lov for samtlige Ministerier for de i dem ansatte Embeds- og Be- stillingsmænd. Særligt omfatter Loven saavel Organisationen af Ministeriet, det vil sige de Kammer, i hvilke Embeds- og Bestillingsmændene indfattes, som ogsaa Lønningsforholdene. Det fore- kommer mig, at det navnlig er disse to Hoved- punkter, man bør have sin Opmærksomhed hen- vendt paa. Med Hensyn til Organisationen af Ministerierne indeholder Lovforslaget Noget — ikke særdeles Meget —, og det kan jo være noget vanskeligt at danne sig allerede nu en bestemt Mening om, hvad der i den Henseende er det Rette. Det forekommer mig, at, hvad her er foreslaaet, er tilstrækkelig vel begrundet. Det, man nærmest her kan have en Mening om, synes